

den samme nu, som den var ved forrige Valg — sammen med de Konservative et Flertal her i Tinget paa 8 Medlemmer, skønt Vælgernes Flertal havde været til den anden Side. Jeg tror derfor, at det vilde have været det naturligste, om det ærede Medlem, da han sagde til Kongen, at Venstre nu ønskede Valg, straks havde gjort en Bemærkning om, at der jo for Øjeblikket paa Rigsdagen forhandlede om en Valglov, som han ganske vist selv ikke var enig i, men om hvilken der dog var god Udsigt til, at de 3 andre Partier kunde vedtage den, og i saa Fald vilde Valget kunne finde Sted paa en Maade, der sikrede, at det kongelige Ønske om Appel til Vælgerne og et klart Svar fra dem fandt Sted.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Ministeriets Nægtelse af at fungere, det var det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) ogsaa inde paa. Det ærede Medlem fra Ringkøbing talte om, at hvis der var noget Forfatningsbrud, saa var det her. Det ærede 7de Medlem for Randers Amt var inde paa Straffeloven og paa Embedsforbrydelse. Maa jeg have Lov til at sige, at som Sagen har ligget for os, maatte Statsministeren, da Kongen meddelte ham Afsked, være fuldt overbevist om, at der forelaa en saadan Situation, at det nye Ministerium umiddelbart derefter vilde træde til, og at det var Oppositionens Førere, som vilde træde til. Der var intet som helst Tegn paa, at noget andet kunde foreligge, eftersom der slet ingen Opfordring kom om at fungere videre. Man maatte gaa ud fra, at der her forelaa en nøje overvejet, ogsaa i konstitutionel Henseende undersøgt Tilstand, og at det næste Ministerium saa at sige kunde træde ind ad Døren med Kvarters Varsel. Nu var det dog naturligt, at de daværende Ministre, før Efterfølgerne traadte ind, vidste, hvad der skulde ske, og det var derfor naturligt, at Statsministeren straks sammenkaldte sine Kolleger og gav Meddelelse derom. Først meget længe derefter indtraf Opfordringen til at fungere, og ikke som noget, der i og for sig var glemt tidligere. Det kunde paa ingen Maade forandre den Opfattelse, som man maatte have, nemlig at Ministeriet snart vilde dannes, at Oppositionens Førere var klar, og navnlig, at der var en ansvarlig Mand i hele Affæren. Hvad man kunde formode, var, at denne ansvarlige Mand endnu ikke var helt færdig med sine Forberedelser, men det blev da denne Mands Sag. Det, Ministeriet svarede, var derfor

det, som i denne Situation var klart nødvendigt, at under en saa vanskelig Tid, som den da forhaandenværende, navnlig med Hensyn til de sønderjydske Anliggender, kunde ikke et af Hans Majestæt Kongen afskediget Ministerium fungere med den fornødne Autoritet, og derfor maatte den eller de Politikere, som havde tilraadet Kongen dette Skridt, øjeblikkelig være rede til at træde frem og overtage Forvaltningen. Det er dog et andet Forhold, naar et Ministerium demissionerer i Henhold til en politisk Beslutning, end naar et Ministerium faar en Meddelelse om, at nu er det færdigt, og paa en saadan Maade, at man maa tro, at Efterfølgeren er parat, og at disse Efterfølgere er Oppositionens Ledere.

Naar det ærede 7de Medlem for Randers Amt i denne Forbindelse oplæste nogle Paragraffer af Straffeloven, maa jeg maaske have Lov til at sige, at det imponerer mig i ingen Henseende. Det ærede Medlem er uhyre perfekt til at udtale sine Meninger om juridiske Spørgsmaal, og han udtaler dem altid kategorisk. Han erklærede en Gang i sin Tid, at en af mig udstedt Forordning vedrørende Sæt af Skibe var aldeles ulovmedholdelig. Og da jeg tillod mig at sige, at det var en Bemærkning, som kun en Sagsfører, der var vant til at tabe sine Sager, kunde fremføre, blev han meget fornærmet. Men ikke des mindre drev det ærede Medlem Sagen frem til Afgørelse ved Retten, og Sagen blev ogsaa tabt. (*Harboe*: Nej!) ... Den blev tabt, og det var det ærede Medlems hele Argumentation, som stod bag Rederiets Fremførelse af denne Sag til Sagsanlæg. Og Sagen blev, som sagt, grundig tabt, skønt det ærede Medlem havde været saa kategorisk. Det ærede Medlem maa altsaa ikke tro, at jeg er synderlig imponeret af hans Udtalelser om Straffelovens Paragraffer.

Jeg vender saa tilbage til det ærede Medlem fra Ringkøbing. Det ærede Medlem kom ind paa Generalstrejken og sagde: Ja, eet er jo en faglig og saglig Generalstrejke, noget andet er en politisk Generalstrejke. Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) var ogsaa inde paa det samme og sagde, at overfor en politisk Generalstrejke maa man sige enten ja eller nej, være enten for eller imod, der er intet som helst andet Standpunkt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde udtale sig saa kategorisk. Det ærede Medlem erindrers maaske en Generalstrejke af politisk Natur, som fandt Sted i Finland efter den